

angaar Forslaget til Lov om Boliganvisning m. v. og med Hensyn til Forslaget til Ændringer og Tilføjelser til Lejeloven, tiltraadt af Indenrigsministeren.

Et *Mindretal inden for Flertallet* (Johs. Christiansen) har beklaget ikke at have kunnet opnaa fornøden Tilstutning til en rimelig Løsning af det Problem, der efter Mindretallets Opfattelse opstaar i saadanne Tilfælde, hvor en Person har Raadighed over mere end een Lejlighed, der egner sig som Helaarsbeboelse.

Det erkendes, at Sagen har sine Vanskeligheder, bl. a. fordi man savner et sikkert Kriterium for Begrebet Helaarsbeboelse, navnlig naar henses til visse Typer af de saakaldte Sommerhuse, idet Mindretallet finder, at alle saadanne egentlige „Sommerhuse“ bør holdes uden for Boliganvisningens Omraade, uanset om disse Huse vilde kunne anvendes til Helaarsbeboelse for en anvist Familie. Paa den anden Side maa det i en Tid, hvor de boligsøgendes Tal skrives i Tusinder, forekomme urimeligt, at nogle Hundrede Medborgere med fast Bopæl et Sted i Landet har en Lejlighed staaende til midlertidige Ophold andet Steds i Landet, hovedsagelig i Københavns og Frederiksberg Kommuner. Under Henvi sning til, at Indenrigsministeren ved Forslagets 1ste Behandling har erklæret sig villig til at lade Spørgsmaalet nærmere undersøge og derefter overveje Muligheden af at tage Sagen op paa ny i Begyndelsen af næste Rigsdagssamling, har Mindretallet undladt at stille Ændringsforslag paa nærværende Tidspunkt.

Mindretallet har med stor Interesse læst Ungdomskommissionens Betænkning af Marts 1947 angaaende Ungdommens Boligforhold og kan ganske tiltræde Kommissionsflertallets Fremhæven af det nødvendige i, at der gennemføres Foranstaltninger til Afhjælpning af den Mangel paa Udlejningsværelser, som i saa høj Grad træder hindrende i Vejen for, *dels* at de unges Uddannelse kan foregaa under taalelige Omstændigheder, *dels* at de giftfærdige unge kan danne deres eget Hjem.

Mindretallet har nøje overvejet Tanken

om at gaa til en paa fri Opsigelsesret hvilende Ordning, hvorefter det kunde paalægges enlige Personer, der indehaver meget store Lejligheder, at udleje eet Værelse til unge under Uddannelse. Forudsætningen for at gaa til en Foranstaltning af denne Karakter maatte efter Mindretallets Opfattelse imidlertid være, at saa godt som alle Rigsdagens Partier var enige herom; i modsat Fald vilde Foranstaltningen ikke have den Styrke bag sig, der maa anses for at være nødvendig for en heldig Praktisering af en saadan Udlejningsform.

En saadan Enighed har det vist sig umuligt at opnaa. Derimod har Mindretallet opnaaet Tilslutning fra et Flertal til et Forslag om at indføre *fri Opsigelsesret i alle nye Fremlejemaal*, jfr. foranstaaende Flertalsindstilling, og da Mindretallet nærer den Opfattelse, at Mangelen paa Udlejningsværelser i vid Udstrækning skyldes Frygten for, at man ved Fremleje ikke kan komme af med en generende logerende, har Mindretallet under de givne Forhold fundet det forsvarligt indtil videre at blive staaende ved de af Flertallet foreslaaede Bestemmelser.

Et *Mindretal* (Fr. Dalgaard, Leonhard Hansen, Poul Hansen [Svendborg], Rasmus Hansen og J. Chr. Jensen) kan ikke tiltræde de af Flertallet foreslaaede Regler om Bytning af Lejligheder uden Boliganvisningsudvalgenes Godkendelse. Mindretallet erkender, at Bytning af Lejligheder maa til-lades i rimeligt Omfang, og det vil ikke benægte, at der af Boliganvisningsudvalgene kan være truffet Afgørelser, som med Rette kan betegnes som Fejlgreb, men det mener, at de af Indenrigsministeren og Flertallet foreslaaede Regler om Bytning af Lejligheder uden Boliganvisningsudvalgenes Godkendelse er for stive og meget let kan medføre Forhold, som vil fremkalde berettiget Forargelse.

For at faa frigjort et tilstrækkelig stort Antal Værelser til Imødegaaelse af Bolignødens Virkninger har Mindretallet *dels* foreslaaet at give Kommunalbestyrelserne Ret til Indgreb over for Indehavere